

EL CAMPUS

de l'Autònoma

NÚM 12

NOVEMBRE 2001

Un repàs
gràfic a la
universitat

Acampada d'immigrants 12 ■ David Jou parla sobre ciència,
poesia i religió 15 ■ La llei ho diu: prou tabac! 20 ■ El Centre de la
imatge al servei del cinema 22 ■ Associació d'Amics de la UAB 24 ■
Un racó per als que volen crear i divertir-se amb la música 28 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 12 NOVEMBRE 2001

3 Expliquem en imatges com un camp es va convertir en el campus.

8 Maria Lluïsa Hernanz i Karim Zouhdi expliquen el sistema de crèdits europeu (ECTS).

12 Solidaritat amb els immigrants desallotjats de Barcelona.

15 David Jou explica com mesclar la ciència amb la poesia i la religió.

20 La prohibició de vendre tabac al campus fa treure foc pels queixals a molts afectats.

24 Presentem uns amics: Els Amics de la UAB.

28 L'Espai Musical: la Banda Sonora de l'Autònoma

L'autonomia amenaçada

La resposta de la comunitat universitària a la Llei Orgànica d'Universitats (LOU) ha estat contundent. Abans que fos aprovada en el Congrés dels Diputats, amb els vots del Partit Popular, Coalició Canària i Convergència i Unió, els rectors de les universitats catalanes ja havien mostrat el seu rebuig a una llei que consideren que limitarà l'autonomia universitària i no dóna solucions als problemes d'una Universitat plural i democràtica.

Els professors i els estudiants, que van seguir de forma massiva la vaga del 7 de novembre convocada pels nombrosos articles de la LOU, entre ells els que fan referència a l'habisorat, la reestructuració dels òrgans de govern i els seus mecanismes d'elecció i la instauració de la revàlida.

La LOU neix desacreditada, ja que no compta amb el suport del col·lectiu universitari, al qual va dirigida

Les protestes, la vaga i els manifestos que han signat milers de professors a tot l'Estat confirmen que la LOU neix desacreditada, sense comptar amb el suport del col·lectiu al qual va dirigida. És un fet que hauria de fer reflexionar els parlamentaris que l'han votat, que en aquest cas semblen actuar d'esquenes a les persones i les institucions a les qual han de servir.

■ **DIRECTOR** Antoni Castel. **SUBDIRECTORA** Pepa Badell. **REDACTOR EN CAP** Iñaki Garcia. **CONSELL DE REDACCIÓ** Manuel López, Antoni Merino, Jaume Soriano, Darío Giménez, Paco Elvira. **REDACCIÓ** Xavi Martí (Reportatges), José Juan Rodríguez (Notícies), Maite Uró (Entrevistes), Gemma Palau (Cultura), Jordi González (Noves Tecnologies), Josep Maria Figueres (Llibres). **FOTOGRAFIA** Gladys Cuéllar, Judit Quintana. **DISSENY** Pepa Badell. **MAQUETACIÓ** Iñaki Garcia. **EDICIÓ** Iñaki Garcia, Maite Uró **FOTO PORTADA** Arxiu General i Registre de la UAB. **PUBLICITAT:** _revcampus@kane.uab.es

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona). **TELÈFON** 935813288. **FAX** 935812005. **A/e** _revcampus@kane.uab.es **INTERNET** <http://www.uab.es/actualitat> **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ I FOTOLITS** RGB, S.L. **IMPRESSIÓ** Gràfiques Terrassa, S.A.

Àlbum de fotos d'una ciutat del coneixement

La història gràfica de com una petita vall del Vallès Occidental passà de ser un camp de flors a ser un lloc idoni on podia florir l'actual comunitat universitària. Les fotos repassen el creixement espectacular d'una universitat nascuda al 1968, encara amb el dictador Franco viu, però que no va començar a veure els primers edificis fins a dos anys després.

L'any 1971 en Carlos Pérez de Rozas, l'entranyable fotògraf de *La Vanguardia* i de *La Prensa*, va captar amb la seva vella camera Leica la imatge d'uns camps verds on anaven creixent, com a bolets, unes estructures suposadament modernes i esveltes, però massa grises, massa grans, massa impersonals. Era el campus de la Universitat Autònoma de Barcelona.

El recinte encimentat era com un petit fillet, o filleta, que te l'estimes perquè és teu, però que mai te l'agafaran per fer un anunci de la danone. Així de lletja.

Un "petit fillet" molt lleig

Estava situat en una petita vall del Vallès Occidental, massa lluny dels antifranquistes carrers de Barcelona i amb una carència

de serveis que esgarrifava. Però era el teu fillet, o filleta. I te la començaves a estimar

El 25 de setembre de l'any 1970 uns guàrdies de gala vigilen una gran maqueta del que ha de ser el campus de la UAB. El primer rector, Vicent Villar Palasí, no sembla que acabi de creure's això de que en tres anys ha d'estar dempeus aquest projecte, i a la foto mira cap a la punta de les seves sabates.

Però la UAB ja camina, des del 1968, encara que sense casa, o sense campus, que pel fet, ve a ser el mateix. Nascuda per l'impuls d'una suposada ambiciosa reforma educativa —fruit, sens dubte, de les necessitats de l'economia espanyola, que va agafar el darrer vagó d'un tren anomenat Europa— la Universitat Autònoma de Barcelona va

ARXIU GENERAL I REGISTRE DE LA UAB

néixer el 1968 però fins el 1970, quan van començar les obres, més aviat va sobreviure.

A l'alcalde franquista de Barcelona, Josep Maria Porcioles, li sabia greu que la nova universitat catalana no estigués a la Ciutat Comtal, però al mateix temps se li veia feliç d'enviar fora a aquells estudiats rebels, alguns d'ells fills dels seus més íntims amics. I a més, portaven banderes roges!

Petites banderes en camps de blat

En Villar Palasí va fer un glop de vi espanyol, no es portava això del cava, i va començar a creure que el projecte podria ser una realitat. Però els fotògrafs, els Pérez de Rozas, i jo mateix, que anava de periodista-escriptor, preguntàvem on era la universitat.

El 25 de setembre del 1970, la universitat era un camp verd, cremat pel sol d'estiu, amb una sèrie de petites banderes i uns cartellats que deien "aquí anirà dret", "aquí econòmiques", "aquí...". I vols dir que això es farà algun dia?, comentaven els informadors, sempre desconfiats amb el poder. "Es clar que sí, d'aquí a poc més d'any i mig, la major part estarà construïda". Així era la gent que va crear el campus, que va crear la UAB.

La unió indiscutible d'estudiants i de paletes

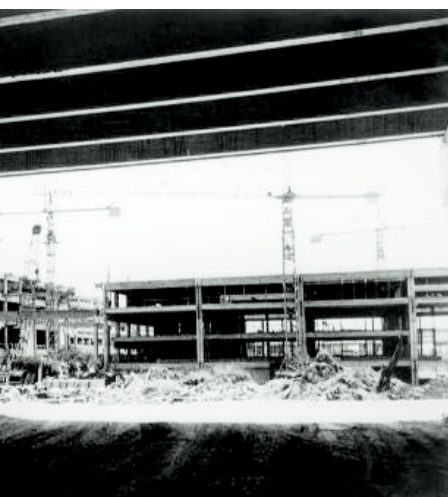
Pocs dies després, els pagesos feien la que seria la darrera sega de cereals.

El camp deixava pas a las ideas, al coneixement, a una nova manera d'ensenyar. Es creava un nou àmbit de cultura i de relacions humanes.

La construcció dels edificis deixava pas als estudiants.

El curs 1971-72 va començar l'activitat acadèmica al campus. Era de les poques universitats on hi anaven els paletes... a acabar els edificis, és clar.

Nois amb *melenes*, pantalons amb pota d'elefant i jerseis una mica estrets; noies amb faldilleta que començava a pujar dels genolls, botes altes o mitjons a

mitja cama; i també manobres amb casc i el carnet de comissions obreres a les butxaques coincidien a passadissos i trens. Hi havia edificis inacabats, sostres amb goteres, vials enfangats i sospites de que alguna facultat podia caure en qualsevol moment, però la veritat és que s'havia anat de pressa. Un

El canvi és espectacular, del no res es creava una ciutat.

fullet de l'empresa constructora ens informava gràficament de l'"abans i del després". I poc després els estudiants van fer seu el rectorat, ocupant-lo, és clar. Alguns dels rebels són ara directius de la casa. Denunciaven el franquisme, la intolerància, la discriminació de tot tipus, en fi, eren els protago-

nistes del maig del 68 a casa nostra. També es van manifestar per la perillositat dels accessos a la UAB: accidents i més accidents. Poc accessos, això sí, i un llarg passeig central: la ruta Ho Chi Minh, dedicada al venerable líder del Vietnam del Nord. Tothom era antiimperialista, o al

menys ningú deia que no ho era. Els Maragall, Lluç, Serra i tants polítics actuals van començar a fer de “pnn” (professors no numeraris), figura que s’assemblaria a la dels “falsos associats” d’ara. Era una època de canvi de règim on els aprovats generals queien com les fulles dels plàtans al setembre (o és a l’agost?).

La voluntat d’aprendre estava per sobre de les possibilitats que oferia la infraestructura.

Malgrat tot, la nau anava endavant. Es massificava la universitat, s’obrien noves titulacions i començaven a sortir els primers llicenciats que ocuparien el lideratge social, polític i econòmic. Mentrestant un ministre curiosíssim, en Cruz Martínez Esteruelas, anomenava un rector a la UAB que noranta dies més tard presen-

taria la seva dimissió. Això es movia, el país, és clar. L’àlbum de fotos des del 1976 entra en un període de plena normalitat: entra Laporte com a rector i Catalunya recupera una àmplia parcel·la d’autonomia. Se succeeixen les eleccions, després d’aprovar la constitució, i sembla que entrem en una normalitat demo-

El 1984 jubilem els nostres primers treballadors, ¡i això que érem una universitat jove! I aquell any els de Ciències de la informació, sempre protagonistes a la UAB, tallen l'accés dels primers "ferrocates" que havien d'arribar a la nova estació de la UAB: el problema del *numerus clausus*. Els darrers quinze anys han estat de desenvolupament constant, normal, lògic. Cada cop més gent. Cada cop més necessitats. Cada cop més problemes. Cada cop més solucions...

Vista en perspectiva, l'àlbum de fotos del campus de la UAB ens permet contemplar la xicoteta que ja ha crescut, que és una de les primeres universitats europees, que li han reconegut mèrits a tot arreu, que té -toc romàntic- fins a pastors com a funcionaris. O que ha anomenat doctor amb tots els honors a Manuel Vázquez Montalbán... l'amic del sotscomandant Marcos i mestre de tants periodistes i de professors de periodistes.

Ara, als trenta anys de posar-se la primera pedra, mirem el camí. I encara ens queda molt per endavant. El camí és llarg i cal que ho sigui. Ho assenyalava Kavafis i ho cantava Llach... que mai arribem a la fi... que hi hagi més reptes, més problemes, més debat, més solucions ■

Manuel López

cràtica, encara que hi podem recordar ocupacions de rectorat amb sortides de crisi més o menys felices.

Les grises parets de lletres i d'econòmiques apareixen artísticament pintades un bon matí, i la càmera dels Pérez de Rozas torna a treballar per a *La Vanguardia*, que ja no porta el sufix d'"española".

A poc a poc, els arbres i la gespa es van retirant perquè es fan més edificis i la comunitat universitària s'estructura: neixen les primeres organitzacions socials i culturals, precursors de les ONG's actuals; i els partits polítics d'esquerra van disolent les seves estructures a la UAB. La normalitat, la normalitat. Democràtica, això sí.

Encara amb obres, les classes començaven a impartir-se.

■ **Maria Lluïsa Hernanz Carbó**
*Vicerectora d'Ordenació Acadèmica
 i de Qualitat Universitària*

JUDIT QUINTANA

Un espai universitari a Europa

El concepte d'àrea europea d'educació superior que ha anat emergint amb força aquests darrers anys en el panorama universitari internacional arran de la Declaració de Bolonya (1999) es fonamenta en sis grans eixos programàtics, dels quals els tres primers són essencials i estan profundament connectats entre sí: 1) adopció d'un sistema fàcilment legible i comparable de titulacions; 2) organització modular de les carreres en dos cicles —grau i postgrau (BA/MA)—, el primer dels quals ha d'habilitar per al mercat de treball; 3) establiment d'un sistema de crèdits —l'anomenat European Credit Transfer System (ECTS)— com a peça clau per garantir la transparència i reconeixement transnacional de la formació rebuda per l'estudiant. L'ECTS és, així doncs, una mena de *moneda única* en l'àmbit de l'educació superior, un dispositiu perfectament congruent amb l'evidència òbvia que, en l'Europa del segle XXI, la mobilitat física dels ciutadans implica també la mobilitat de llurs coneixements.

L'objectiu essencial de l'ECTS és consolidar un sistema de medició transferible i acumulable que reflecteixi el treball necessari que ha de realitzar l'alumne per assolir una formació acadèmica integral. El punt de partida en què es fonamenta és el nombre d'hores totals que un alumne ha de dedicar a l'estudi al llarg d'un any acadèmic (2 semestres): al voltant de 1.500 hores, que representen un màxim de 60 crèdits ECTS per curs. Això permet de formular la següent taula d'equivalència (aproximada): 1 crèdit = 25 hores de treball complet (classes teòriques, pràctiques, biblioteca, treball personal i avaluació).

La migració d'un sistema de crèdits convencional, com el que regeix en els plans d'estudis actuals, a l'ECTS

representa un gir copernicà en la concepció de la formació universitària tal com ha estat tradicionalment concebuda. Significa, entre altres aspectes, donar protagonisme a qüestions cabdals com ara què implica una titulació i quines garanties ha de proporcionar tant a l'estudiant com als agents socials. Es tracta, en definitiva, d'un canvi de perspectiva, marcada per la focalització dels *outputs* (aprenentatge, coneixement i competències) respecte dels *inputs* (ensenyament i programes). En conseqüència, la seva implantació no pot ser en cap cas el resultat d'una

European Credit Transfer System és, així doncs, una mena de moneda única en l'àmbit de l'educació superior

mera traducció mecànica del sistema de crèdits espanyol a l'europeu, sinó fruit d'una reflexió en profunditat capaç d'explicitar de forma clara què volem d'un estudiant i quin esforç li demanem per assolir una determinada formació. En síntesi, el canvi radical de perspectiva que represente l'ECTS ve marcat

pel fet que és una unitat que mesura el volum de treball dels estudiants de forma independent de l'activitat docent del professorat.

L'adopció progressiva de l'ECTS com a element essencial per a la construcció d'un espai europeu comú en el camp de l'educació superior implica, finalment, un canvi de paradigma educatiu que haurà de conduir inevitablement a un replantejament en profunditat de la filosofia que va presidir la primera reforma dels plans d'estudis: el nou disseny dels plans no pot ser el resultat d'una mera agregació enciclopèdica de matèries en funció únicament del criteri dels especialistes. Es tracta, al capdavall, tal com ha estat diagnosticat de forma recurrent en els processos d'avaluació de les titulacions, de fer prevaldre allò que ha de saber un estudiant per damunt d'allò que vol explicar un professor.

JUDIT QUINTANA

■ **Karim Zouhdi**
*Estudiant Claustral de la Facultat
 de Traducció i d'Interpretació*

ECTS: plou sobre mullat

Parlar sobre el sistema europeu de convalidació de crèdits (ECTS) ens suposaria molta tinta, així que us en faré cinc cèntims i després comentaré de quina manera afecta als alumnes.

A Europa, durant aquests darrers tres anys, s'ha dut a terme una sèrie de reunions entre els diferents estaments d'educació superior: el 1998 a la Sorbona, el 1999 a Bolonya i el 2001 a Praga, per unificar un espai universitari comú, en què els alumnes dels diferents països puguin cursar els seus estudis independentment de les seves universitats d'origen. Però seguint la tònica general de la ministra d'Educación, Cultura y Deportes, continuem estant, encara, a la cua d'Europa pel que fa a educació. Ara la ministra ni tan sols es presenta a les reunions... i els alumnes, una altra vegada, som els màxims perjudicats d'aquesta política.

En el sistema universitari europeu un any acadèmic equival a uns seixanta crèdits. Cada crèdit representa vint-i-cinc hores de classe i de feina que es fa a casa, a les biblioteques, etc. En canvi, per a nosaltres, un crèdit són deu hores, de les quals set són presencials, és a dir, classes magistrals, i el treball d'estudi que es fa a casa no es comptabilitza. El que fem és anar a classe i memoritzar tot el que ens dicten. Els professors fan els ulls grossos, i pensen que la seva assignatura és la més important.

Els alumnes no volem professors que ens expliquin les coses que podem trobar als seus llibres, sinó mestres que ens facin entendre els coneixements que no són als seus inacabables dossiers. De totes maneres, s'ha de tenir en compte que no tots els professors gaudeixen d'unes

situacions contractuals òptimes per a dur a terme la seva tasca com a educadors.

Un altre greuge és el bloc monolític que estructura els nostres estudis: tres-cents crèdits en quatre anys, tota un barbaritat, que fa que mai no s'acabi d'aprofundir en res. Pel que fa a Europa, l'ensenyament està jerarquitzat en el conegut tres-dos-tres: els tres primers anys són per adquirir coneixements generals, els dos següents són per a la especialització i els tres últims són per al doctorat. En canvi, en el nostre sistema universitari estem obligats a pagar cars postgraus per

aprofundir en els nostres coneixements. Hauríem de tenir un sistema que afavorís l'interdisciplinarietat, però els qui ho poden fer tenen les mans a les butxaques; què han fet la Generalitat i el *Ministerio*? Jo us ho diré: res de res.

La universitat, malauradament, no pot legislar, però el que sí que pot fer, dins el seu pressupost anual, és augmentar la partida que es destina a beques de col·laboració i d'altres, no només en nombre de places sinó també en la quantia. La LRU de 1983 no contemplava gaire cosa pel que fa a l'ECTS, i la nova LOU, que, per cert, s'ha aprovat amb els vots de CiU, encara és pitjor. És evident que estem passant per uns moments difícils: els legisladors tenen altres coses al cap: el cas Gescartera, mocions de censura...

A tall de conclusió, cal que tots els estaments de la universitat treballin de valent per resoldre aquests greuges. Podríem dir que el sistema universitari català necessita una cura d'urgència: una cirurgia per al tres-dos-tres, una revisió del sistema de crèdits, una píndola d'interdisciplinarietat i, sobretot, un pressupost per pagar totes aquestes atencions.

a LRU de 1983 no contemplava gaire cosa pel que fa a l'ECTS, i la nova LOU que s'ha aprovat ara encara és pitjor

■ NOTÍCIES

■ **Homenatge al professor Juli Busquets**

El 24 d'octubre, la Facultat de Ciències Polítiques i de Sociologia va homenatjar Juli Busquets, catedràtic de Sociologia, mort aquest estiu després d'una llarga malaltia. A l'acte s'hi va destacar la labor intel·lectual de Juli Busquets i, també, la seva lluita per la democràcia com a fundador de la Unió Militar Democràtica i, més tard, com a diputat pel Partit dels Socialistes de Catalunya. L'acte va estar presidit per l'emotivitat, donat que els participants havien estat estrets col·laboradors del professor Busquets.

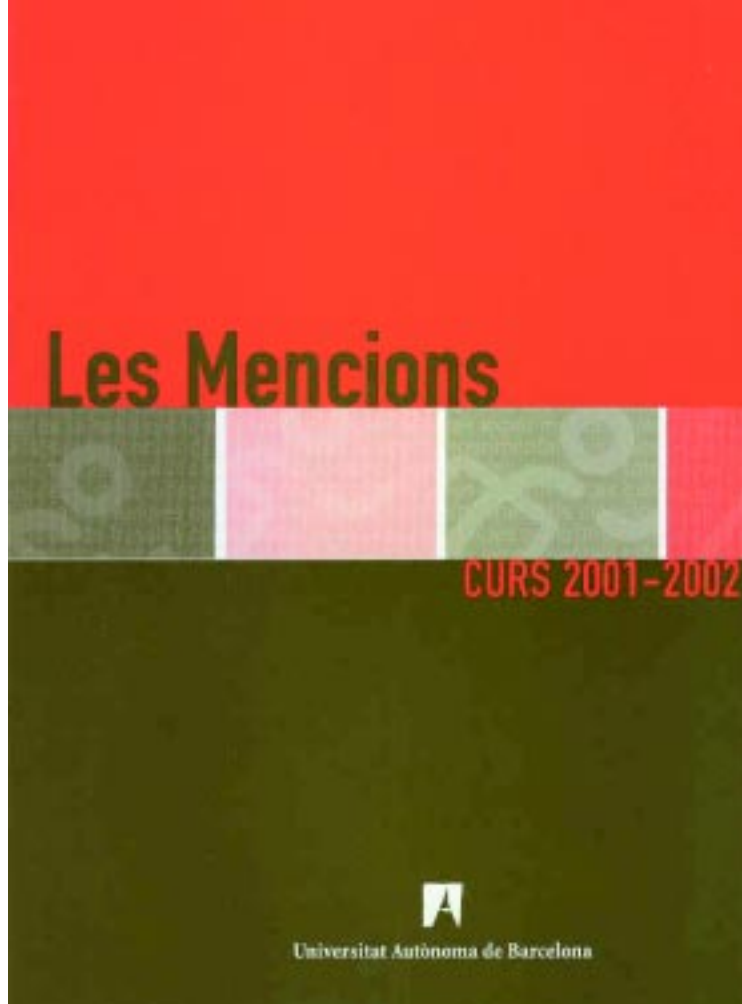
■ **Festival Internacional de Cinema Gai i Lèsbic**

Després de la inauguració del Festival Internacional de Cinema Gai i Lèsbic pel senador Jerónimo Saavedra, l'Autònoma va acollir la secció temàtica "sortir de l'armari". La novetat fonamental d'aquesta edició va ser la conversió del festival en un certamen competitiu, el primer de temàtica homosexual de tot l'estat. La lluita pels premis va afegir-se, així doncs, a la lluita per la normalització del fet homosexual i pel reconeixement dels drets legals dels gais i les lesbianes.

■ **Postgrau de Correcció i de Qualitat Lingüística**

El Departament de Filologia Catalana organitza aquest postgrau amb l'objectiu de formar especialistes en tots els aspectes que es consideren necessaris per dedicar-se professionalment a la correcció lingüística en llengua catalana.

Més informació: <http://7seneca.uab.es/correccio>

La Menció s'afegeix a la titulació universitària.

Un títol més: la **Menció**

La UAB ha presentat aquest curs uns títols propis anomenats Mencions, adreçats als alumnes que estiguin interessats a incorporar crèdits d'altres titulacions als seus currículums acadèmics com a complements.

La Menció és un itinerari específic que s'afegeix a la titulació universitària adquirida, el qual es pot cursar simultàniament o amb posterioritat als estudis oficials. Des de la Universitat Autònoma de Barcelona es considera que les Mencions són la manera més adequada de permetre que els alumnes adquireixin coneixements interdisciplinaris que poden ser molt útils en el moment d'incorporar-se al mercat laboral.

La càrrega lectiva d'una menció pot oscil·lar entre 70 i 90 crèdits i es pot escollir entre diferents estudis de Ciències, com ara les mencions de Matemàtiques per a l'economia o la d'Investigació de Mercats; de Lletres, amb mencions com les d'Humanitats, les d'Art o les de Filologia, i les de Traducció i d'Interpretació com també la d'Estudis Internacionals i Interculturals.

Una part dels crèdits de la Menció pot correspondre, previ reconeixement, a assignatures cursades per l'estudiant a la seva titulació, però sempre s'haurà de cursar un mínim de 35 crèdits. La resta de crèdits podran convalidar-se pels crèdits idèntics ja cursats a la titulació d'origen, els quals tindran, així doncs, un valor doble.

La creació de les Mencions respon, segons els responsables, a la voluntat d'ampliar el marc de coneixement dels estudiants i de millorar la seva inserció en el mercat laboral. Alguns estudiants consideren que és una bona oportunitat per apropar-se a altres estudis i millorar la formació ■

Paula Kuffer

Més informació: <http://www.uab.es/estudis/dosframes.htm>

■ La comunitat universitària, contra la LOU

De manera quasi unànime, membres dels tres estaments de les universitats espanyoles han criticat els aspectes més polèmics de la Llei Orgànica d'Universitats (LOU), aprovada el 31 d'octubre al Congrés dels Diputats. Diverses iniciatives endegades per professors i estudiants universitaris reclamen la revisió d'aquesta llei. Entre altres, el manifest «Per una Universitat oberta a Europa» demana el pronunciament dels claustres i els consells socials de les universitats catalanes per demanar que el Parlament de Catalunya debati el projecte. Javier Tusell, de la UNED, Miguel Ángel Aparicio, de l'UB i José González Calvet, de la Complutense de Madrid, han redactat també un manifest que critica la llei, entre altre coses per haver estat redactada i aprovada sense comptar amb l'opinió de tots els membres de la comunitat universitària, i demanen la seva modificació o retirada. Els rectors de l'UAB, Carles Solà, i de l'UB, Joan Tugores, van presentar el 2 d'octubre un dictamen que reflexiona sobre la compatibilitat de la nova llei amb la garantia i autonomia universitàries garantides per la Constitució Espanyola.

Concentracions

S'han convocat concentracions i actes de protesta durant el mes de novembre. El set, la vaga de professors va ser seguida majoritàriament. I el 13 hi ha convocada una vaga d'estudiants. Fins i tot, hi ha hagut persones que reclamen la convocatòria d'una vaga general indefinida. ■

**Iñaki Garcia
Gemma Palau
Maite Uro**

ANTONI BOFELL

La Fattucchiera,
un clàssic recuperat

La representació s'emmarca en el projecte de l'Institut Complutense de Ciències Musicals i de la Societat General d'Autors i Editors per la recuperació del patrimoni musical.

El Teatre del Liceu ha representat òpera de *La Fattucchiera* de Vicenç Cuyàs, recuperada pel professor Francesc Cortés. Francesc Cortés, professor del Departament d'Art, ha estat l'encarregat de l'edició crítica de l'obra i explica que "és la millor fita a la qual pot aspirar tota recuperació històrica, a no convertir-se en una simple obra de recuperació arqueològica sinó que l'obra tingui valor suficient com per a ser viable la seva representació i interpretació musical". En aquest cas, ha estat interpretada per l'orquestra simfònica i el Cor del Gran Teatre del Liceu sota la direcció musical de Josep Pons. El 23 de juliol de 1838 es va estrenar *La Fattucchiera* al Teatre de la Santa Creu de Barcelona, l'actual Teatre Principal. L'autor és el compositor català Vicenç Cuyàs que va

morir el dia de la última posada en escena malalt de tisi, als 22 anys. L'espectacle es va representar prop de 30 vegades amb un enorme èxit de públic, fins al punt, que avui l'òpera de Cuyàs és considerada una peça clau en el naixement del romanticisme musical a Catalunya. Fins a l'edició realitzada per Cortés, l'únic que es conservava de l'obra era la partitura manuscrita del mateix autor, que es troba al Museu-Biblioteca Víctor Balaguer de Vilanova i la Geltrú. A més de les representacions realitzades al Liceu de Barcelona, s'enregistrarà un CD de la interpretació musical per augmentar la difusió d'una òpera que té 166 anys de vida. La recuperació del patrimoni musical hispànic que es proposa el projecte, es va fent realitat ■

Gemma Palau

■ NOTÍCIES

■ **Ciències de la Comunicació fa 30 anys**

La Facultat de Ciències de la Comunicació, abans Ciències de la

Informació, fa aquest mes de novembre 30 anys. En aquell moment la facultat va començar sense edifici, aules, estudis de ràdio i televisió, etc. Tres decennis després compta amb molts antics alumnes als mitjans de comunicació i realitats com

la revista *El Campus* feta amb els estudiants, i amb nous projectes com la ràdio per Internet.

Més informació:

<http://www.uab.es/fac-ciencies-comunicacio>

■ **Conferències sobre l'Àfrica subsahariana**

El Departament de Traducció i d'Interpretació i el Centre d'Estudis Internacionals i Interculturals de la UAB organitzen un cicle de conferències que té com objectiu desminoritzar la cultura subsahariana, tot introduint-nos a l'estat del coneixement i de la ciència en aquesta zona de l'Àfrica.

Més informació:

laura.vea@uab.es 935812111

■ **II Jornades Doctorials**

Entre el 25 de novembre i l'1 de desembre se celebraran a Collbató les II Jornades Doctorials. Les universitats públiques catalanes, junt amb el Departament d'Universitat, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya han organitzat les jornades que volen ajudar a acostar els móns acadèmic i de l'empresa privada i facilitar la inserció laboral dels doctorands.

Més informació:

<http://www.uab.es>

GLADYS CUÉLLAR

Solidaris amb els immigrants

Els immigrants que han estat uns dies al campus eren els mateixos que a finals d'estiu van ser desallotjats de la Plaça Catalunya de Barcelona i van copsar l'atenció de bona part dels mitjans de comunicació.

El mes d'octubre, el campus ha acollit uns vuitanta immigrants subsaharians que provenien de Barcelona, on havien estat vivint en difícils condicions durant alguns mesos.

Després del desallotjament cap centre d'acollida els va poder trobar lloc a les seves instal·lacions i per això la Plataforma de suport amb els immigrants, va pensar en el campus de la UAB, no només per ser un lloc d'on difícilment serien desallotjats per la policia, sinó també per aconseguir que la Universitat intervingués com a mitjancera del seu conflicte davant del govern. Com a resposta, el Rectorat de la UAB va decidir donar-los suport moral i institucional i va fixar la seva estada màxima al campus en quinze dies.

La Fundació Autònoma Solidària (FAS) va ser l'encarregada de donar forma al compromís de suport que la UAB va prendre amb els immigrants. La feina de la FAS s'ha centrat en dues vessants: una d'humanitària i una altra de caire social.

La recollida de material de primera necessitat com roba, menjar, estris de neteja personal i l'habilitació d'un servei de dutxes al SAF, ha estat la vessant humanitària. A més, per a la qüestió dels àpats diaris el grup de subsaharians s'ha coordinat amb els voluntaris de la FAS per anar a recollir el menjar sobrant als bars del campus.

Però la tasca més important i més valorada ha estat la social: cursos de català i de castellà, xerrades, debats, partits de futbol, jocs... "Això és el que els ha posat més contents. Es bolquen en les classes que els fan els estudiants voluntaris, fan preguntes, prenen apunts i mostren molt d'interès quan aprenen frases útils. També els ha sorprès molt aquest tracte,

Eleccions al Claustre General

El proper 29 de novembre se celebren eleccions per la renovació del Claustre General de la UAB, màxim òrgan de govern de la universitat. La campanya electoral tindrà lloc entre els dies 12 i 28 de novembre. Durant el mateix període de la campanya (del 12 al 28 de novembre) podrà sol·licitar-se el procediment de vot anticipat.

Més informació:

<http://magno.uab.es/o-coordinacio-institucional/eleccions2001/eleccions2001.htm>

Cursos a distància del Departament de Psicologia de l'Educació

El Departament de Psicologia de l'Educació i l'Escola de Doctorat i de Formació Contínua de la UAB organitzen tres cursos a distància: Promotor de l'activitat física i de l'estil de vida saludable (100 hores), Relaxament i estil de vida saludable (100 hores) i Entrenament psicològic en l'esport (60 hores). Tots tres cursos són reconeguts com a crèdits de lliure elecció i considerats d'interès general pel Departament de Sanitat i Seguretat Social i pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. Els cursos es poden seguir per correu o a través de la xarxa internet.

Més informació:

www.feelingst.es/sportlab/

Ja es pot consultar *El Campus* a la web

Els números antics de la revista *El Campus* es poden consultar a la pàgina web de la UAB des del passat més d'octubre.

Trobareu els arxius PDF a:

<http://www.uab.es/actualitat>

"Volem una oportunitat"

John, un dels portaveus del grup de subsaharians resumeix la situació del grup:

"No tenim família a Europa, cap mena de contacte que ens pugui facilitar trobar una feina i obrir-nos camí.

I sense papers la situació és encara més difícil. Si no tens una feina no tens l'oportunitat de viure amb dignitat i, llavors, pots caure en la delinqüència i els mals camins. I això és dolent perquè afectarà a les properes generacions, ja que no serem un bon exemple per a elles. Nosaltres volem una oportunitat per al futur, per a les properes generacions... Això és el que és més important."

ja que durant el temps que han estat al carrer eren un element més del paisatge urbà i ningú els feia cas, ara han vingut aquí i han trobat interacció i interès per ells", explica un portaveu de la FAS.

Els mateixos immigrants expliquen que el que més els ha sorprès en tot el temps que porten a Catalunya és aquest tracte rebut per part dels estudiants: "Ens han acceptat d'una manera molt amistosa i sociable. Ens fan la vida fàcil com si fóssim germans i germanes."

Durant el temps que ha durat l'acampada al campus de la UAB, la FAS els ha ajudat en el més bàsic per tal que puguin viure com persones: els ha donat menjar, roba, estris d'higiene i una mica de formació. Un cop acabat el termini de quinze dies l'ONG SOS Racisme s'encarregarà de trobar-los una solució d'acollida més estable a llarg termini ■

Hi ha molts voluntaris, la majoria són noies, i s'han pres les tasques fixades per la Fundació Autònoma Solidària d'una manera molt seriosa.

Gladys Cuéllar

Oblidades les aules, els estudiants van poder gaudir d'una festa que ja s'ha convertit en una tradició

JUDIT QUINTANA/GLADYS CUÉLLAR

Visca la Festa!!

Un any més la Festa Major de la UAB. Escenaris, parades, mercadal, estands... Una multitud de gent d'aquí i d'allà passejant-se entre les parades o intentant fer-se un lloc a la gespa. Bevent, fumant, cantant, ballant, fent malabars o xerrant. Tothom és dins d'una massa de gent

formant la gran catifa que cada any per la Festa Major s'estén per tots els racons del Campus.

Per un dia, les aules queden buides i, fins i tot els alumnes més aplicats es passegen amb el got a la mà (reciclable, això sí!). Els artistes mostren les seves habilitats a l'escenari de

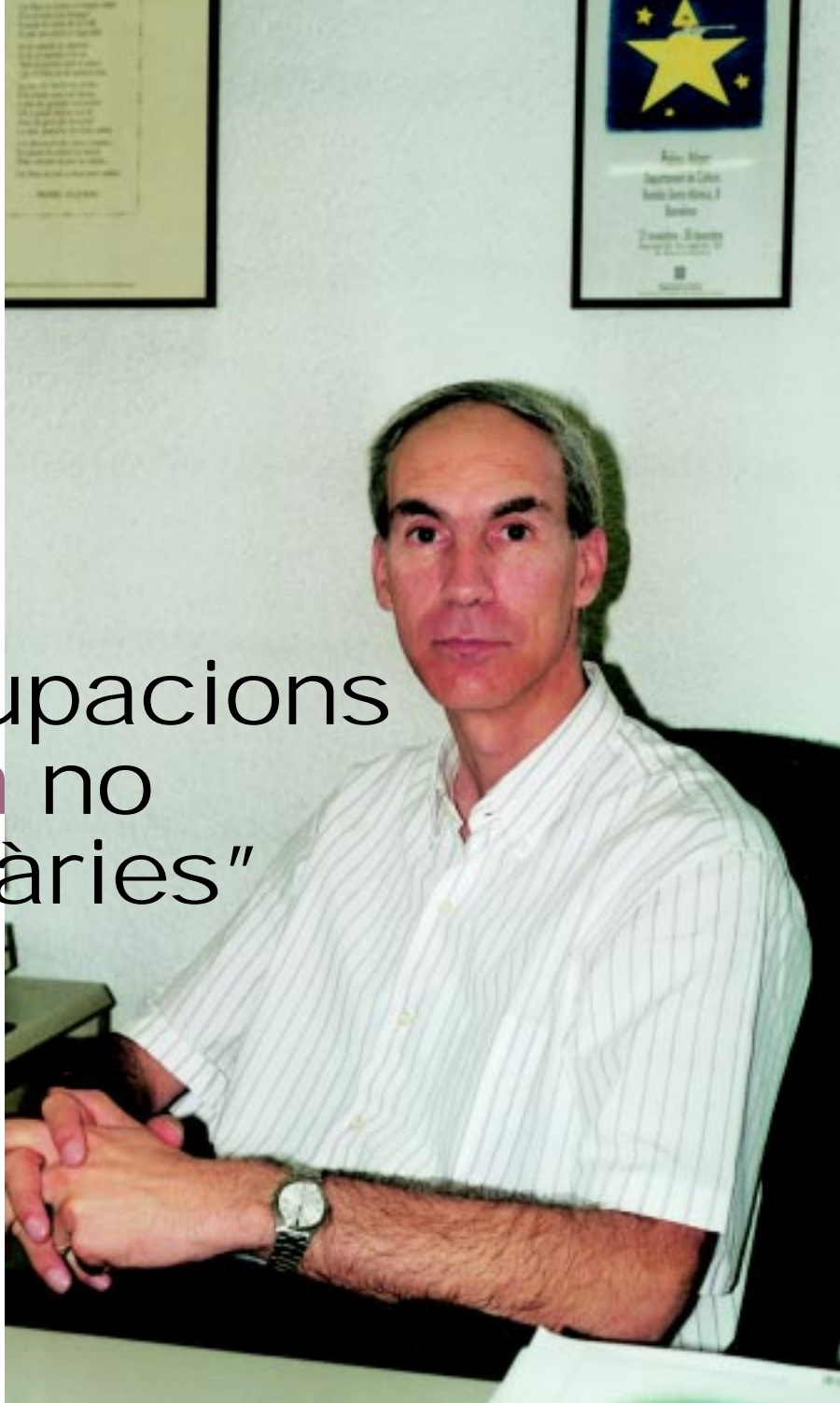
Cultura en Viu i els més llençats s'atreveixen amb l'Escenari Boig. És un dia, un sol dia a l'any, on hi ha llicència per fer tota la comèdia que durant el curs, per pudor o per vergonya, no s'acostuma a fer. I això, s'ha d'aprofitar ■

Judit Quintana

■
David Jou
Professor de Física i poeta

“Les preocupacions de la **poesia** no són minoritàries”

Els enigmes sobre el món són infinits, i també les perspectives per explorar-lo. L'humanisme és encara una via aglutinadora per avançar en la descoberta vital. David Jou concentra eines intel·lectuals com la poesia, la Física i la religió per avançar en aquest camí, i, encara que sembli difícil, no caure en la contradicció.

Què el porta a compaginar dos móns a priori tant diferents, com són la poesia i la Física?

D'una banda, els atzars de la vida. Sempre m'ha interessat molt la poesia. Escric poesia des que tenia catorze anys. Vaig publicar el primer llibre quan en tenia disset. Però quan vaig acabar la llicenciatura de Física en aquesta universitat, hi havia places de professors i m'hi vaig quedar. D'altra banda, m'atreien els pensadors antics, que podien parlar de la bellesa, de la justícia, de la política, de la natura...

Vaig pensar que seria interessant associar els sentiments i la raó, tractar la passió intel·lectual i la passió sentimental, intentar cultivar aquestes facetes i fer-les confluïr fins on es pogués. L'atractiu d'estar entre dos móns és que et sents més comprimit, i les coses quan es comprimeixen, en termodinàmica, arriben a una temperatura més alta.

Se sent creador en un doble sentit?

Naturalment. La majoria d'investigadors consideren que la

“L'atractiu d'estar entre dos móns és que et sents més comprimit, i les coses quan es comprimeixen, en termodinàmica arriben a una temperatura més alta”

seva creativitat personal s'expressa a través de la Física. La gent que no és del ram veu això de la Física com una cosa molt freda i metòdica, molt allunyada dels interessos vitals, però en realitat l'investigador sent totes aquestes coses enormement properes. Ara, aquesta implicació sentimental que de vegades té la recerca pot ser una dificultat a l'hora de corregir els errors. Això perd a molts investigadors, que han tirat endavant una teoria i que, quan veuen que està equivocada, encara la volen

salvar. És com una mena d'enamoramant per aquella cosa que has arribat a crear.

On es troba el punt en comú entre poesia i Física?

En l'atractiu d'arribar a dir coses sobre la naturalesa i la seva bellesa, a través d'un cert llenguatge, poètic o matemàtic. Dins del camp de la Física l'atractiu estètic és extraordinari. És difícil d'explicar-ho perquè es manifesta a través d'unes equacions que, si no hi estàs introduït, no saps què signifiquen i allà no hi veus cap estètica. Però un cop hi estàs avesat, se't fa molt atractiu.

El llenguatge poètic ofereix un camí més ample?

És cert, perquè es pot interessar per molts aspectes de la natura, però al mateix temps es pot interessar per la justícia, per la política, per la mort. I d'això, a través de la ciència, no en parles.

Alguna de les dues disciplines li arriba d'algun referent familiar?

La ciència no havia estat mai present a casa. La part de les arts sí, a través del meu avi, que era escultor, i de la meva mare, que era bibliotecària. Des de petit, em van portar a la biblioteca, i els llibres van ser presentats com una cosa veritablement important. I trobar-me en una època en què la poesia, sobretot la de Salvador Espriu, era presa com un referent, em va impressionar. Potser per un jove d'avui començar a escriure poesia, en un to més metafísic, sigui més difícil.

Té sentit la divisió entre Ciència i Lletres?

És fomentada pel tipus d'ensenyament, que és molt compartimentat. Es comença a separar la gent per possibles carreres molt d'hora. Això no és bo per aquest tipus de temes, però potser és bo per altres coses. Potser la

■ **"Dins del camp de la Física l'atractiu estètic és extraordinari"**

■ **"Un cop has acabat a la Universitat no pots pensar que s'ha acabat la teva formació"**

■ **"La religió dóna propostes més enriquidores que el capitalisme"**

■ **"Entenc la raó com a còmplice dels sentits"**

gent és més efectiva en allò que fa en la seva àrea. Per a la ciència també és molt atractiu intentar lligar camps diferents. A més, la separació no és tant gran com sembla. Sense anar més lluny, una associació d'estudiants de Física va organitzar fa poc un concurs de poesia. S'hi va presentar força gent, i hi havia treballs interessants i amb sensibilitat. De vegades veies que potser aquells treballs haurien d'haver estat més elaborats des del punt de vista formal.

A la carrera de Física es planteja aquesta vessant humanista del científic?

Hi ha una assignatura que es diu Història i Filosofia de la Física.

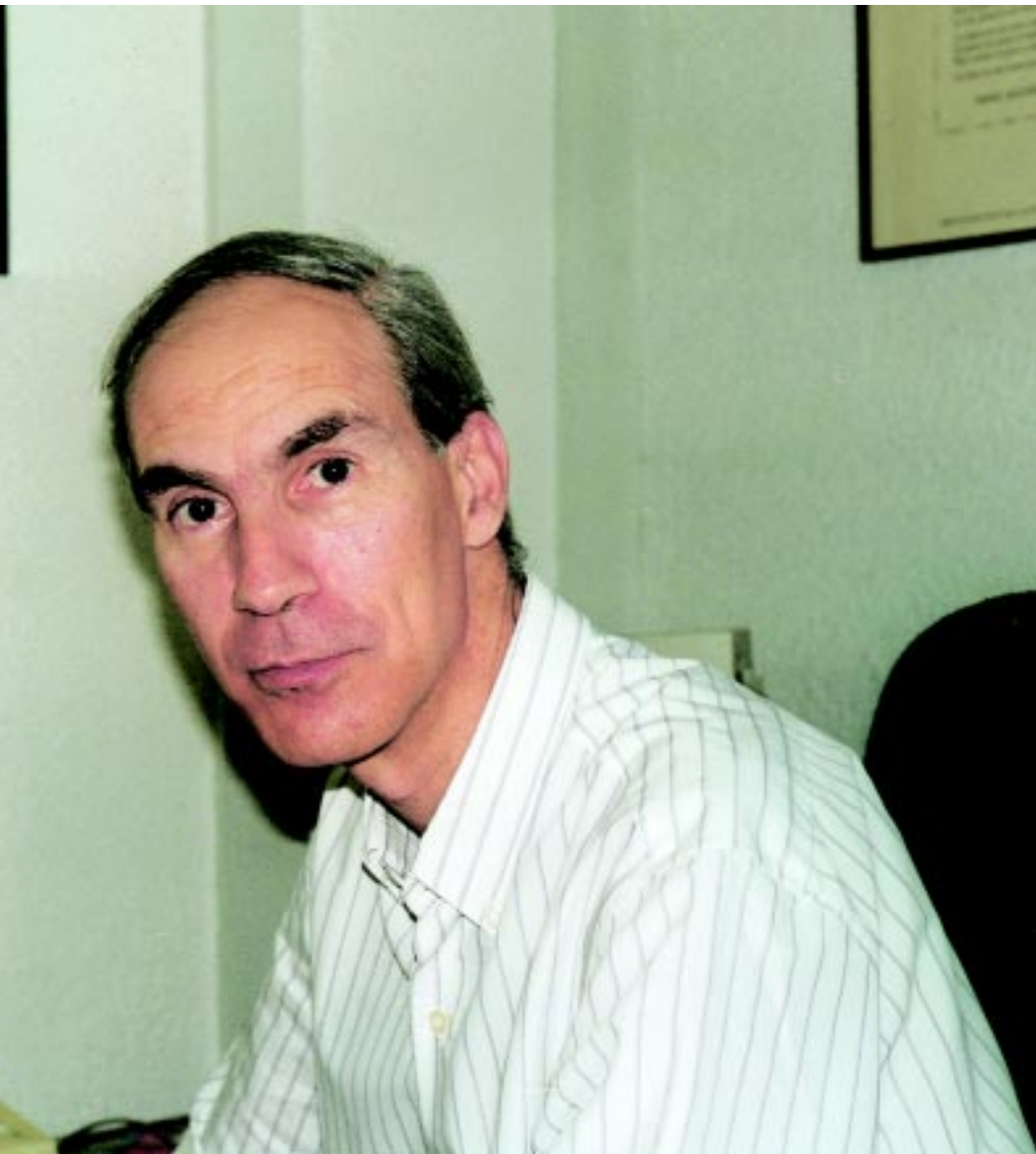

"Per als materialistes antics, que no hi hagués vida després de la mort era una font de tranquil·litat"

A més, la Física suscita molts temes filosòfics. La mecànica quàntica i la cosmologia en poden constituir alguns exemples. La Física sempre ha estat un dels camps de prova d'aquesta filosofia de la ciència. Però la veritat és que els programes estan molt apretats, es volen ensenyar moltes coses i no queda temps per analitzar aquesta vessant més conceptual. Si a través de la carrera un individu vol arribar a un coneixement molt global, es queda en una etapa superficial.

La recomanació és mantenir sempre la curiositat?

Un cop que has acabat a la Universitat no pots pensar que

“La investigació científica es troba estancada”

Vam millorar molt durant vuit o nou anys. L'entrada de l'estat espanyol al que aleshores era la Comunitat Europea va fer augmentar molt les inversions en ciència i investigació. Va ser una època positiva. Cap al 1992 o 93 aquesta línia es va estroncar, pels tractats de Maastricht, i encara no s'ha començat a seguir tota la meitat de camí que ens falta. Durant una època hi va haver més beques, molta gent que es va formar i va marxar a l'estranger. I ara resulta que no poden tornar. Els joves es troben amb una Universitat saturada i amb poques possibilitats de tornar. Hi ha intents, tant des de la Generalitat com des del Govern central, d'anar ampliant el nombre de places d'investigadors. Ara sortirà un estudi que he fet amb uns col·legues sobre recerca en Física a Catalunya. La mitjana en què ha augmentat el tant per cent de nombres d'articles publicats i d'investigadors és comparable a la mitjana d'Espanya. Hi ha encara un cert centralisme en aquest aspecte, encara que hi va haver un període en què va disminuir. Es van construir bastants centres del CSIC. En aquesta Universitat en tenim alguns, no ens podem queixar. Però, per exemple, el grup Telefónica acumula tota una sèrie de laboratoris de recerca a Madrid i no en té a Barcelona.

GLADYS CUELLAR

s'ha acabat la teva formació. Tens contínuament ocasions d'aprendre. Estudies la carrera en aquell camp que t'agrada més, però després et queden 40 anys per seguir pensant, seguir aprenent. A més de treballar, et queda un temps suplementari, en què pots fer moltes més coses. L'últim llibre de poemes que he publicat és *Els ulls del falcó maltès*, de poesies sobre cinema. Sorgeix de la curiositat d'aprofundir més en les pel·lícules.

Quines han estat les seves principals troballes científiques?
Hem treballat sobre una extensió de la termodinàmica de processos irreversibles que va més enllà de les teories clàssi-

“A través dels recitals es dona una presència pública a la poesia, i em sembla molt bé, però la poesia no és només això”

ques, de les teories de l'equilibri local. Hi vam començar a treballar cap a l'any 1977 o 78. Vam relacionar uns aspectes que la gent no havia relacionat abans. Hem vist com una teoria que començava per un problema concret de mica en mica s'anava convertint en una branca que ha agafat interès per a moltes especialitats diverses.

Quina és la poesia que ara està de moda?

Es parla molt de la poesia de l'experiència, que està molt basada en les situacions quotidianes, a partir de les quals s'extreu alguna lliçó moral general. No hi ha una recerca formal especial. L'expressió és

més aviat en línies curtes. Hi ha una altra poesia atractiva pel que fa a la forma, però que habitualment no diu res. El que a mi m'interessa és una poesia on hi hagi un element interpersonal, col·lectiu i històric. I m'interessa també una recerca formal, que sorgeixi de com poder expressar una problema metafísic.

La poesia està condemnada a ser la germana petita de la literatura?

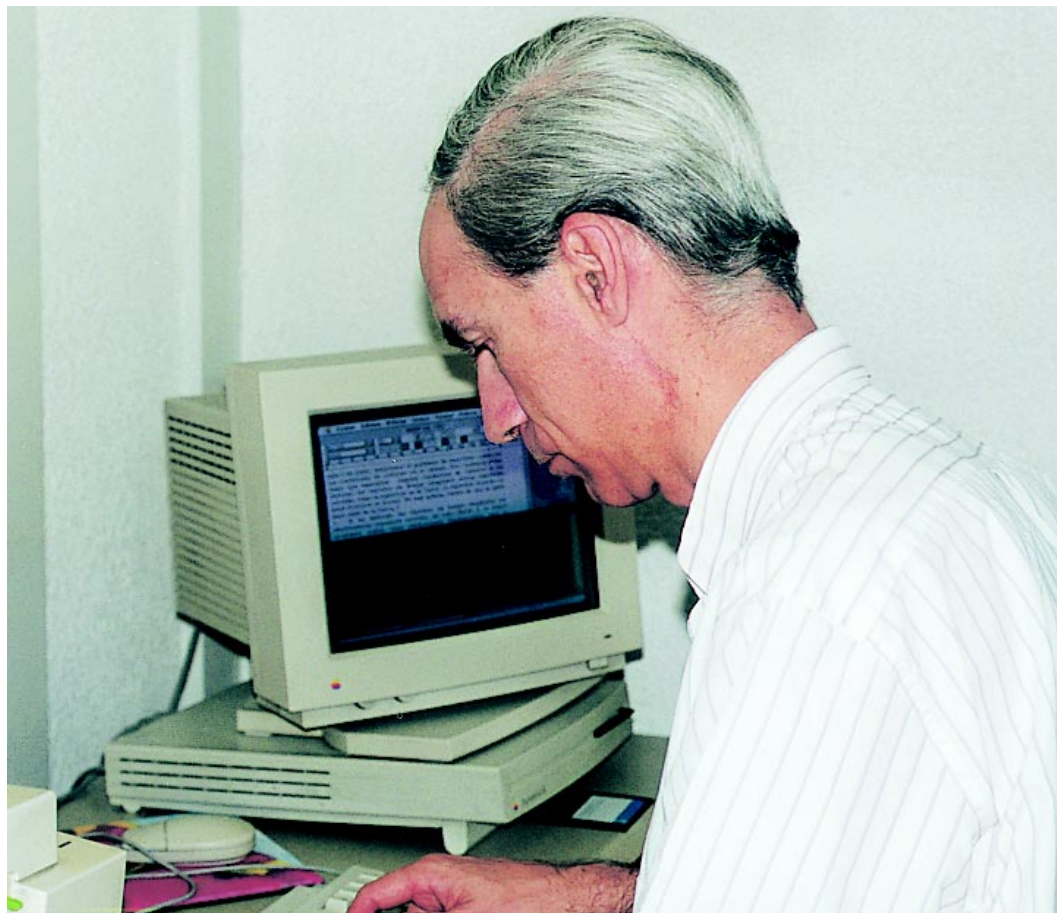
En aquest moment mana molt la narrativa. Només s'ensenya a llegir narrativa. Quan la gent estudia batxillerat se li parla molt poc de poesia. No sé si la poesia és minoritària o no, però sé que les preocupacions de la poesia no són minoritàries. Sé que la vocació de tenir un llenguatge més ric, de conèixer-se un mateix, de conèixer la realitat, no és minoritari. Però també sé que els diaris pràcticament no parlen de poesia.

En els darrers temps, però, sembla que la poesia faci l'intent de sortir de l'armari...

Ara està de moda fer lectures de poesia. A través dels recitals es dona una presència pública a la poesia, i em sembla molt bé, però la poesia no només és això. Aquest tipus de poesia està escrita pensant en un auditori, en un aplaudiment immediat de l'auditori. Si vols fer una exploració i coses relativament noves intentar sintonitzar contínuament amb el teu temps és una limitació.

Vostè és creient. Això és contraproductiu amb l'exercici de la ciència?

Jo no hi veig contradicció per enlloc. Jo he sentit amb molta profunditat la ciència, i al mateix temps la religió m'ha portat moltes satisfaccions i estímuls. I no només una auto-complaença, perquè aleshores hi hauria el perill de trobar la religió com un consol. No crec per por de la mort. Per als mate-

rialistes antics que no hi hagués vida després de la mort era una font de tranquil·litat i un estímul per viure millor. Per mi pensar en la mort és un pretext per viure més i destriar millor quins són els meus objectius, per a què val la pena córrer i per a què no. He intentat explicar en diversos poemes la pugna entre ciència i religió, però no estan publicats encara. Per a mi, la religió no desdenya la raó. La religió veu la raó com un do, i no com una casualitat, respecta extraordinàriament la raó. Tampoc busco resoldre l'estira-i-arrotonsa entre raó i sensibilitat. Entenc la raó com a còmplice dels sentits.

El problema resideix en els qui instrumentalitzen la religió?

No és tant el conflicte entre ciència i religió, sinó més aviat que la religió hagi utilitzat una violència contra la gent que practicava la ciència. Hi ha parts de l'església que es dediquen abnegadament a favor dels

"Potser per a un jove d'avui escriure poesia, en to més metafísic, sigui més difícil".

altres, i n'hi ha d'altres que volen mantenir unes estructures que no són ben bé les que calen avui. Però quan has estat prop del poder, saps les dificultats que comporta, i la por que té l'individu que està en el poder.

La religió té futur en la societat actual?

La religió pot oferir propostes sobre quin és el sentit de la vida, els valors, l'acció de l'individu en la societat. La religió dona propostes que per a mi són més enriquidores que les del capitalisme. Ofereix un sistema de valors d'una sensatesa raonable, tret d'algunes qüestions, que no acabo d'entendre perquè s'hi obstinen tant. Per exemple, el plaer. No sé perquè està vist amb tanta suspicàcia pel món de l'església i també per moltes altres religions. Totes elles miren el plaer i la llibertat de pensament amb una sospita enorme ■

Anna Ballbona

■ **La gestión de la seguridad alimentaria.** Samuel Losada. Barcelona, Ariel 2001, 256 pàgines, 2.662 pessetes

L'Escola de Prevenció i Seguretat Integral, vinculada a la UAB, edita aquest volum en una singular col·lecció especialitzada. En aquest estudi s'ofereix història, característiques, gestió i informació sobre un aspecte clau en la societat actual: l'alimentació elaborada de forma industrial, que avui dia és gairebé tota.

■ **Ciudadanos y decisiones públicas.**

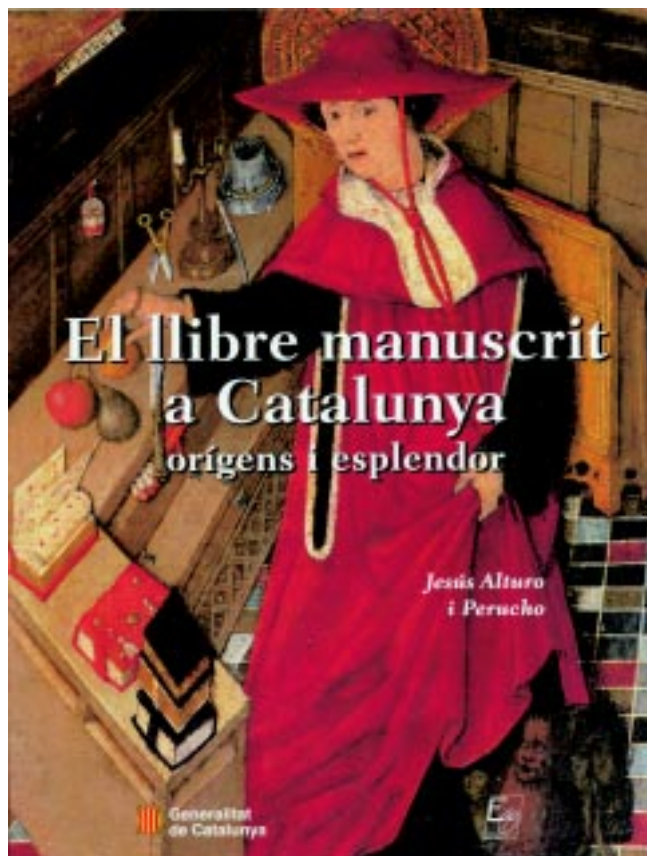
Joan Font (coord.). Barcelona, Ariel 2001, 240 pàgs., 2.496 pts.

Un extens conjunt de professors, de Jordi Sánchez a Raquel Gallego, analitza aspectes sobre la participació en el món occidental democràtic, amb especial atenció en experiències d'organitzacions. Especialment útils resulten les conclusions de l'Equip d'Anàlisi Política de la UAB.

■ **Intel·lectualitat i resistència: Serra d'Or (1959-1977).**

Carme Ferré Pavia. Barcelona, Galerada 2001, 432 pàgines, 3.200 pessetes.

Carme Ferré, professora de la UAB, presenta una història dels primers quinze anys de la revista *Serra d'Or* que ultrapassa l'àmbit de la història periodística i es converteix en una anàlisi dels darrers anys del franquisme a Catalunya. L'aposta per la modernitat, l'alçada intel·lectual dels articles i les relacions amb l'Abadia

■ **El llibre manuscrit a Catalunya. Orígens i esplendor.** Jesús Alturo i Perucho. Barcelona Edicions 92 i Generalitat de Catalunya, 2001.

Esplèndida edició, impecable color i paper, sobre un món cultural que perviu per la qualitat de la il·lustració, per la bellesa del color i del traç i per l'interès dels continguts. L'autor ofereix un recorregut sobre les miniatures i els textos en un viatge sintètic sobre els còdexs i manuscrits fins arribar a dissenyar una obra única i important que acosta el món medieval català a la modernitat, tot premiant, d'aquesta forma, l'esforç de l'autor i dels editors per acostar-nos un dels aspectes més sublims de la nostra cultura ja clàssica.

de Montserrat (sota l'empara de la qual es publicava la revista) són alguns dels temes tractats amb exhaustivitat en aquest treball de lectura àgil i amena, que va ser guardonat amb el Premi d'Investigació en Comunicació de Masses del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

■ **Fluix Fluid. Premi de poesia Miquel Martí i Pol de 2000.** Jordi Cervera. Col·lecció Gabriel Ferrater, UAB, Servei

de Publicacions, 2000, 1a ed. 92 pàgines.

Aquest llibre presenta un recull de poemes que tracten a fons tot allò relacionat amb la passió i l'erotisme. Cervera intenta reinventar l'esquema social prescindint de l'ordre i la repressió —que considera excessivament presents en l'actualitat— i reivindica el ressorgiment d'allò lúdic enmig de la societat del treball en la qual ens movem. Conjugua allò sagrat i allò profà per escriure uns versos singulars que s'obren camí

entre la poca tradició catalana envers el gènere de la poesia eròtica.

■ **Los acuerdos exteriores de las Comunidades Autónomas Españolas. Marco jurídico actual y perspectivas de futuro.** Susana Beltrán. UAB, Servei de Publicacions, 2000, 205 pàgines.

Una monografia que analitza en profunditat el marc jurídic on es produeixen els diferents acords realitzats per les comunitats autònomes amb diferents entitats estrangeres, a través de l'estudi de la jurisprudència constitucional i dels mecanismes que s'utilitzen per garantir la regulació i el control d'aquests acords. Aquest llibre pot considerar-se un manual comparatiu dels acords exteriors en el context jurídic espanyol i d'Europa occidental.

■ **Trabajo, temporalidad y empresas de trabajo temporal en España.** Alberto Elordi, Salvador del Rey, José E. Serrano i Carolina Gala, Edita Gatet, 435 pàgs.

El llibre analitza des d'un punt de vista jurídic l'activitat de les ETT en la gestió del mercat laboral. De manera bastant detallada, el llibre explica els esforços legislatius que els diferents governs democràtics han dedicat a lluitar contra l'atur.

■ **Tots els professors i professores poden fer-nos arribar les seves novetats per tal de donar-les a conèixer a la comunitat universitària.**

El Vicerectorat de Campus i de Qualitat Ambiental ha decidit d'aplicar la norma del Parlament de Catalunya que prohibeix la venda de tabac als centres educatius. Una mesura que no ha estat

La prohibició de la venda de tabac, motiu de polèmica

ben acceptada pels fumadors ni, tampoc, pels bars i pels quioscos del campus, que en pateixen les conseqüències econòmiques.

La decisió d'aplicar la normativa per la qual es prohibeix la venda de tabac és considerada per alguns sectors de la universitat com una font de progrés, però ha tingut també moltes opinions en contra, no només per les repercussions econòmiques que ocasiona, sinó també per la conseqüent "pèrdua de llibertat" per als fumadors.

Ja fa més d'un decenni, la Junta de Govern va decidir prohibir el consum de tabac dintre de les aules on s'havien d'impartir les classes, tot i que aquest es podia seguir comercialitzant. Des de principis de setembre del present curs, ja no es pot vendre tabac en cap dels bars o quioscs que formen part dels centres docents: només se'n pot vendre als comerços de la Vila Universitària. Els estudiants no es posen d'acord a l'hora de valorar la mesura. Tot i que majoritàriament s'hi mostren contraris, més

enllà de criticar-la, refusen qualsevol tipus de censura.

El Lluís, estudiant d'Econòmiques, critica tot tipus de prohibició, sense centrar-se en la normativa en concret: "Em sembla denigrant que se'ns hagi de dir el que hem o no hem de fer, és una barbaritat. Tota prohibició és una barbaritat per que no dóna opció a triar. El que crec que haurien de fer és informar sobre els perills que comporta el tabac i que la gent actuï en conseqüència. Les persones que formem part del col·lectiu universitari som suficientment madures com per saber quines actituds són o no perjudicials per la nostra salut" va manifestar.

En Sergi, estudiant de Periodisme, critica l'actuació de la universitat: "No tinc ni idea per què ho fan. Només sé que la mesura és dictatorial. No té ni cap ni peus que hagin trigat deu

anys a aplicar-la. Crec que el que pretenen és quedar bé davant de la Generalitat".

En canvi, la Marta, estudiant de Dret, ens aporta una visió més neutral: "La universitat només es limita a complir les lleis. No podem criticar aquells que les segueixen, tot i que moltes vegades no tinguin fonaments o representin un problema".

Indiferència

Un altre sector dels estudiants ens aporta una visió totalment diferent. Per exemple, la visió d'en Santi, estudiant de Filosofia, és molt explícita: "Aquest és el meu primer any a la Universitat i sembla que la gent ha vingut aquí a tot menys a estudiar. Quan no veus a tres persones borratxes, en veus a cinc fumant i emporrant-se. Em sembla que aquells que es consideren tan madurs haurien d'adonar-se que aquí s'ha vingut a estudiar. Per tant,

Molts membres dels estaments de la universitat no estan d'acord amb la mesura.

GLADYS CUÉLLAR / JUDIT QUINTANA

el que menys em preocupa és si la llei és justa o no.”

Els venedors, en contra

Deixant de banda les valoracions dels consumidors, ens trobem amb dos sectors enfrontats a l'hora d'adoptar una decisió sobre la mesura. Per una banda, els responsables del Servei de Restauració de la UAB, i, en especial, del Restaurant de la Plaça Cívica, se senten molt perjudicats.

Yolanda Salas, directora del restaurant, es mostra molt crítica: “Ens ha afectat molt, tant des del punt de vista econòmic com des del punt de vista empresarial. No hem rebut cap tipus de compensació per part de la Universitat. Si a això hi afegim la pujada de l'IPC i del Conveni d'Hostaleria, la situació és molt dolenta. Ens han prohibit la venda de tabac, però la gent segueix fumant, i si volem tenir

el nostre restaurant net ens obliguen a recollir la quantitat abundant de burilles que la gent deixa al terra. A més a més, aquesta mesura està fomentant un mercat negre de tabac a la universitat; hi ha gent que ven tabac d'amagat, a part que aquest es ven més car i sense cap control de registre ni caducitat.”

Yolanda Salas també critica la discriminació que el seu restaurant ha patit envers als restaurants de la Vila Universitària, així com el perjudici que els ha ocasionat el curt temps de reacció que han tingut.

Íñigo Bayón, director d'exploració de restauració universitària, aprofundeix encara més: “Se'ns va avisar amb 15 dies de marge, sense tenir en compte els nostres contractes amb els proveïdors. Nosaltres tenim unes previsions de vendes i comptem amb elles. El que no es pot fer és que el 15 de juliol

ens diguin que en 15 dies s'acaba el tabac. Joestic d'acord amb la prohibició del tabac, sempre que no afecti la nostra empresa. Espero que compensin les pèrdues d'alguna manera. Un altre problema que tenim és que ara hem de treure la publicitat d'aquelles empreses que ja ens han pagat per ella. Acatem la decisió, però esperem alguna indemnització.”

El rectorat advoca pel compliment de la llei

D'altra banda, també ens trobem amb una posició totalment oposada: la de la Universitat. Davant aquestes crítiques, el Vicerector de Campus, Manel Sabés, no es posa gens nerviós i defensa d'una manera rotunda la seva actuació: “Ens vam adonar que, per una banda, estàvem subvencionant, des del nostre servei d'assistència de salut, campanyes per desenganxar-se de fumar, i per l'altra, estàvem venent tabac en contra d'una llei molt concreta que diu que no ho has de fer”.

Davant el fet que aquesta decisió afectés al restaurant de la Plaça Cívica, Manel Sabés adueix: “La llei és molt clara: diu que en cas que la propietat afectada pertanyi al centre docent, també es pot aplicar la mesura, i això es el que hem fet”. El Vicerector nega que no s'hagi proporcionat un temps de reacció als restaurants, així com que tinguin el dret de rebre cap compensació econòmica: “Els van fer unes previsions de vendes de tabac sabent que la venda era il·legal”.

Manel Sabés acaba advertint: “El Vicerectorat vigilarà si existeix venda il·legal. Si trobem algú que amb concessió administrativa i està fent una venda il·lícita de tabac, li cridarem l'atenció, i si això no funciona li retirarem la concessió” ■

José Juan Rodríguez

A continuació us oferim un projecte de guió literari que explica a grans trets la curta però productiva història del Centre de la Imatge. L'objectiu del Centre: oferir cinema regularment i organitzar activitats d'altres branques de la imatge. L'acció del film comença amb el naixement del Centre, ara fa tres anys, després passa a

Un primer pla del Centre de la Imatge

MÒNICA RAMONEDA

l'actualitat mitjançant una el·lipsi i, finalment, un *flash-forward* ens mostra les expectatives de futur d'aquesta iniciativa. Un futur que dependrà en gran mesura dels estudiants i d'altres membres de la Universitat, que són els qui poden donar l'empenta definitiva que necessita el Centre, ja sigui col·laborant-hi directament o assistint a les activitats que proposa. Una pel·lícula que esperem que tingui un final feliç.

(Ens trobem a la Universitat Autònoma de Barcelona)

Escena primera. L'acció se situa tres anys enrera i assistim al naixement del Centre de la Imatge. Uns professors de la Facultat de Ciències de la Comunicació encapçalats per Josep Maria Català, actual director del Centre, s'adonen que cal posar-se en marxa davant d'una sèrie de mancances.

Observen que les sales de cinema de la Plaça Cívica estan desaprofitades. A la vegada, veuen que falten activitats relacionades amb la imatge al Campus. Així que decideixen tirar endavant una iniciativa audiovisual que cobreixi àmbits tan diversos com el cinema, la televisió, les noves tecnologies i la fotografia.

(Travelling del cinema a l'edifici d'Estudiants, on es troba Cultura en Viu)

El Centre de la Imatge està integrat a l'estructura de Cultura en Viu, i alguns dels estudiants

La ubicació de la sala en un racó de la Plaça Cívica dificulta l'assistència de públic a les sessions que el Centre de la Imatge programa regularment.

que participen en aquest programa col·laboren amb el nostre protagonista. Els estudiants, entre altres coses, fan tasques de promoció i d'acondicionament de la sala de cinema. El Centre de la Imatge, a la vegada, inclou el Cineclub Fritz Lang. *(Gran pla general del Rectorat)*

Sessions gratuïtes

El finançament del Centre de la Imatge corre a càrrec de la Universitat i s'inclou en els pressupostos de Cultura en Viu. Les activitats del Centre estan subvencionades i són gratuïtes, exceptuant les projeccions en col·laboració amb els cinemes Verdi i alguns cursos i cicles. Escena segona. L'experiència comença a consolidar-se després d'una primera fase d'experimentació. Les expectatives relatives a la difusió de cinema s'han anat complint. L'equipament tècnic i la qualitat de la imatge són molt bons. La il·lusió continua.

■ **"El públic, heterogeni, comparteix la passió pel cinema"**

■ **"Les preestrenes és l'activitat que ha tingut més èxit"**

Quines mans proporcionen les joies que ens ofereix?

(Pla detall d'una cinta al costat del projector de cinema).

Les pel·lícules que el Centre de la Imatge difon s'aconsegueixen, gairebé sempre, a través de la companyia que distribueix les cintes als cinemes Verdi. Quan el Centre necessita pel·lícules en format vídeo, acostumen a arribar de fons privats.

(Pla general de l'entrada del cinema de la UAB)

Fins ara, el Centre de la Imatge ha intentat acollir tot tipus de cinema de diferents èpoques i ha apostat per programar cicles i cursets variats, fet que es reflecteix en un públic heterogeni i de gustos diferents però amb una passió comuna: el cinema.

(Pla mig de Josep Maria Català)

El director del Centre explica que la ubicació del cinema, que es troba molt amagat, la manca d'informació i la mala senyalització, dificulten l'assistència de moltes persones que podrien estar interessades en les sessions cinematogràfiques. Per cert, entre el públic no s'hi troben gaires professors.

El buit més evident del Centre de la Imatge és el que ocupa la manca d'activitats relacionades amb la imatge però diferents del cinema (fotografia, noves tecnologies, televisió). Fa falta gent que tiri endavant aquestes altres propostes. Per tant, doncs, el

Centre encara té un llarg camí per endavant...

(Panoràmica dels cartells d'unes pel·lícules a l'entrada dels Cinemes Verdi)

Escena tercera. Una de les activitats amb més èxit (de vegades, fins i tot, s'hi ha d'anar bastant abans per trobar-hi lloc) és la de les preestrenes, possibles gràcies a la col·laboració existent amb els Cinemes Verdi (anteriorment amb els Mèlies). L'estreta relació amb els cinemes graciencs constitueix la columna vertebral de la programació del Centre de la Imatge amb les projeccions dels dimecres. Una programació eclèctica que pretén combinar comercialitat, productes més especialitzats i autèntics clàssics del setè art, com en el cicle d'Història del Cinema. Segons Josep Maria Català aquesta és "una activitat de recolzament acadèmic", que en principi es farà cada any per intentar satisfer les mancances existents pel que fa al coneixement d'unes pel·lícules bàsiques.

Els 50 anys

Algunes activitats previstes per als propers mesos són la continuació del cicle de Cinema i Història, que el semestre que ve abordarà els primers cinquanta anys del cel·luloide, i l'extensió del Festival de Cinema Gai i Lèsbic barceloní, que enguany ha tornat a tenir l'Autònoma com a subseu. Tot això recolzat per activitats docents com seminaris o cursets sobre el món de la imatge, que es volen ampliar però que, a banda dels típics i assumits problemes d'infraestructura, depenen en gran part de la major participació, començant per l'assistència a les sessions, per part vostra ■

The End *(Fos a negre i crèdits)*

**Maria Muñiz
Mariona Poblet
David Sabaté**

L'any 1989 va néixer l'Associació d'Amics de l'Autònoma. El seu objectiu bàsic és mantenir el vincle entre les persones que han estat membres de la UAB

Un punt de trobada per als amics

i algunes persones que, d'una manera o altra, encara ho són. També miren d'interrelacionar la universitat i amb la societat que l'acull. Les seves activitats principals són l'organització de tertúlies periòdiques sobre temes d'actualitat, la participació en activitats lúdiques, determinats serveis als socis i alguns avantatges de caràcter comercial.

A la majoria de les universitats anglosaxones existeix una tradició molt arrelada que consisteix a formar part de clubs o associacions d'amics d'alguna universitat. Les persones que col·laboren en aquestes associacions ho fan, un cop acabats els seus estudis, per tal de conservar el prestigi personal que la otorga haver estat membre de la universitat en qüestió. Fins i tot, molts antics alumnes deixen o donen diners a les universitats on van estudiar, cosa que fa que la seva fotografia aparegui al costat de l'edifici o del servei finançat amb els seus diners.

Ara fa dotze anys, va néixer una associació d'aquest tipus a la UAB. Aquí, però, l'enfocament és diferent. Es tracta de combinar el prestigi de la universitat

amb el servei als estudiants, als exalumnes i a la societat en general. El president de l'Associació d'Amics de l'Autònoma, Xavier Muñoz, indica que "l'objectiu global és conservar la relació de la Universitat amb la gent que ha acabat d'estudiar". Es tracta, fonamentalment, de "conservar un sentiment universitari, de connectar la universitat amb la societat", continua explicant Muñoz.

Entre els membres de l'associació s'hi troben exalumnes i també empreses, però també poden formar-ne part persones que no hagin estat alumnes de la UAB.

El lobby dels amics

L'associació organitza actes lúdics que permeten els seus membres reunir-se, parlar i

Els membres de l'equip directiu aposten per la revitalització de l'Associació. Una mostra pot ser la revista Plecs de 16.

veure's. Segons Xavier Muñoz, aquests actes "tenen a la vegada un rerafons de lobby". Això vol dir que gent que ja es troba en el mercat laboral i que són membres de l'associació poden fer servir la seva experiència i coneixements per ajudar els estudiants que finalitzen els seus estudis. En aquest terreny l'Associació d'Amics de l'Autònoma vol treballar a fons. Per Xavier Muñoz és molt important que "els professionals puguin donar consell o treball als estudiants" i així ajudar la Universitat i la societat.

Molts universitaris, un cop han acabat la seva formació, no treballaran per una tercera persona, sinó que ho faran com a *free-lance* o microempresaris. Des de l'Associació hi ha la

L'educació, un repte que no espera

Amics coneguts

Entre el miler de socis de l'Associació d'Amics de la UAB hi ha persones conegudes del món polític i social o VIPS, que és com els anomena en Xavier Muñoz. Entre ells podem destacar Pasqual Maragall i Joan Clos. També podem parlar d'Antonio Franco, director d'*El Periódico de Catalunya*, alguns escriptors com Isabel Clara Simó i Manuel Vázquez Montalbán (que a més de ser amic de l'Autònoma i exprofessor d'Història de la Comunicació, va ser nomenat doctor Honoris Causa per aquesta universitat l'any 1997). També forma part de l'Associació l'exministre de Defensa, Narcís Serra.

intenció d'organitzar clubs de comunicació via internet o reunions presencials per poder ajudar aquests emprenedors.

En aquesta funció de grup de pressió, l'Associació d'Amics considera important intervenir en els plans d'estudi i assenyalar les tendències del mercat i les empreses per tal que la universitat pugui adaptar els seus plans d'estudi.

Però aquesta funció també és recíproca. Cal que la Universitat assenyali als grups de professionals quines poden ser les activitats més efectives pels seus interessos. Al voltant d'un 40% de la població, passarà o ha passat per la universitat. Davant

d'aquest fet l'Associació d'Amics es proposa que els exalumnes tinguin una opinió de la societat on viuen. Volen treballar per l'educació, "com a base de la ciutadania", i per l'empresa, "que és la base del treball", segons afirma Xavier Muñoz.

Establir nexes empresa-universitat

L'objectiu és formar una taula de debat permanent a l'entorn de l'educació i l'empresa. En aquest àmbit, l'Associació i el seu president es proposen una sèrie d'objectius. El primer és servir als empresaris de tribuna d'opinió i consulta per advertir-los de la vida dels sectors econòmics i de com poden reconvertir-se. El segon es basa en ajudar els estudiants que tinguin projectes de futur a aconseguir crèdits tous per tirar endavant les seves idees. A continuació, Xavier Muñoz considera important "valorar aquelles empreses o projectes competitiu", que molts cops les entitats

bancàries no tenen en compte. Finalment, el quart objectiu és ajudar les petites i mitjanes empreses.

L'Associació d'Amics de l'Autònoma ha posat en marxa un web i editarà una publicació, anomenada *Plecs de 16*, que serà enviada a tots els seus socis, a través de la qual volen continuar treballant per conservar la relació entre empresa, societat, universitat i exalumnes. Un altre servei de l'entitat és que els seus membres, que superen el miler, puguin seguir usant tots els serveis de l'Autònoma després d'haver acabat els seus estudis ■

Xavier Martí Juan

Intercat és una forma divertida d'aprendre català per internet que funciona des de fa dos mesos amb èxit. Està composta per diverses seccions i conté informació sobre els programes d'acollida i d'intercanvi de llengües que ofereixen les universitats catalanes. A més es pot visitar en versió castellana, catalana o anglesa. El projecte és una iniciativa de les universitats catalanes i de la Direcció General d'Universitats, i està cofinançada, entre d'altres, per la Unió Europea i per les universitats públiques catalanes.

Català online per universitaris estrangers

Potser us heu preguntat algun cop com s'ho fan els estudiants estrangers per entendre el català i seguir les classes correctament; o potser coneixeu algú que necessita una solució urgent i fàcil per escriure'l i parlar-lo. Llavors, no coneixeu Intercat, un web que ha començat a funcionar enguany i que ja ha aconseguit que 80 estudiants aprenguin català.

Es tracta de la primera versió d'un projecte que es troba en procés d'ampliació: els seus resultats han estat tan satisfactoris que a partir de l'any vinent hi haurà noves seccions i s'oferirà un servei més complet. Les universitats estrangeres n'estan informades i els seus alumnes aviat tindran la possibilitat d'aprendre català si hi estan interessats.

Intercat agrupa una sèrie de diversos recursos en línia: català bàsic amb Speak@t, informació sociolingüística sobre el català a Catalunya i una Guia de conversa universitària (anglès-català amb fixers de so), entre d'altres. Eines independents, però estretament relacionades entre si.

"Intercat és fruit del treball en equip de grups multidisciplinars formats per tècnics lingüístics, professors i investigadors universitaris, informàtics, dissenyadors, tècnics multimèdia, actors, etcètera que en total sumen 50 persones", afirma la responsable del Gabinet de Llengua Catalana de la UAB, Marta Estella.

El web és obert per a tothom i no cal estar inscrit, tot i que, el suport individualitzat i les publi-

Molts estudiants de fora de Catalunya aprenen català fàcilment i virtualment gràcies al projecte Intercat

cacions i cassets tenen l'accés restringit exclusivament a l'alumnat universitari.

Ara bé, on es pot trobar l'argot del carrer? On trobar aquelles paraules i expressions que mai no estan als llibres de gramàtica? On s'aprèn tot això?

Intercat també ha tingut en compte aquestes mancances i ha mirat de solucionar-ho amb la "Guia de conversa universitària" i "Ajuda'm". Aquesta primera eina recull paraules relacionades amb temes quotidians com "Esports", "Correu" o "Esbarjo". El segon és un material per fer conèixer a l'alumnat estranger diversos aspectes sobre els hàbits i el funcionament de la societat a Catalunya. Horaris, puntualitat, fer-se dos petons quan es troba algú, les festes populars, les

comarques, transports, roba i clima, demanar perdó, donar les gràcies, etc. En fi, aquelles expressions i costums, sobretot del jovent, que només ells entenen. Si no, com desxifrien expressions com “Ei tio, què fort!”?

El producte estrella del web és l'*Speak@t*, un curs amb un seguit d'exercicis i activitats per conèixer la gramàtica i el vocabulari bàsics del català, és a dir, per començar des de zero. “És un curs pensat per treballar autònomament amb un tutor a través del correu electrònic. No obstant això, com que es pot seguir el curs mitjançant un itinerari establert o un itinerari lliure, l'estudiant pot decidir quines habilitats i objectius vol treballar”, explica Estella.

Els estudiants que l'utilitzen també en tenen una opinió positiva. Pierre van den Bossche, estudiant d'Arquitectura tècnica de 21 anys, porta dos mesos a Catalunya i confessa que sap més català que castellà. “Amb l'*Speak@t* i l'Intercat és molt fàcil aprendre català. I amb els exercicis, més encara”, diu.

Però no tot l'aprenentatge queda en mans dels estudiants estrangers. A quatre universitats catalanes (UAB, URV, UdL i UPF) existeix el Voluntariat Lingüístic, un altre tipus d'ajuda, però en aquesta ocasió, personalitzat. Es tracta d'un col·lectiu d'estudiants que ofereixen suport lingüístic en català des del 1997 i que ara s'han afegit al web Intercat.

A l'Autònoma hi ha 20 voluntaris i s'està en contacte amb una mitjana de 85 estudiants estrangers cada 2 semestres. “Però aquestes xifres depenen de la dinàmica del curs” aclareix el coordinador del Voluntariat, Jordi Pujol.

Intercat, encara que no és un programa únic (uns altres programes amb continguts assimilables estan arrellegats al web

ARXIU CAMPUS

Fes-te del voluntariat lingüístic

Estudies a la UAB? Vols relacionar-te amb gent amb ganes d'aprendre el català per utilitzar-lo efectivament en les seves relacions socials i acadèmiques? Tens ganes de moure't? Vols ser de profit per la teva comunitat i ajudar aquelles persones que no saben com fer-s'ho per relacionar-se en la llengua pròpia de Catalunya? Vols ser d'utilitat per algú en aquelles hores mortes que sols passar al bar? Et remetem al títol. Ja pots ser voluntari lingüístic i estar a la pell de qui ajuda una persona de fora del país a integrar-se a la vida d'aquí. Sortiràs guanyant: participaràs en les trobades interuniversitàries i tindràs reconeixement escrit de la teva col·laboració. Els convençuts que passin pel Gabinet de Llengua Catalana (edifici del Rectorat) o visiteu el web (<http://www.blues.uab.es/gab-llengua-catalana/cat/dinamitzacio/index.html>).

de la Universitat de Girona), si que és el primer directament pensat, dissenyat i destinat per als estudiants estrangers. Segons Jordi Pujol “està filat molt prim des del principi fins al final”. Però si no us agraden les propostes de l'*Speak@t*, de la “Guia de conversa universitària”, de l'“Ajuda'm” o del Voluntariat, Intercat ofereix un altra possibilitat, la de demanar el curset *Sisplau*, un llibre i una casset d'exercicis de llengua oral per muntar-te el teu “Català a casa” particular.

Així que, ara més que mai, es demostra que les noves tecnologies de la informació i la comunicació es converteixen en eines ideals per l'aprenentatge d'idiomes per a tothom ■

**Lourdes López Pérez
Carolina Morro Romero**

Crear, aprendre, aprendre a crear i divertir-se són algunes de les activitats que es poden fer a l'Espai Musical de la UAB que està integrat dins l'oferta que el programa Cultura en Viu proposa als integrants de la comunitat universitària.

El racó més musical

Dues sales preparades i equipades per permetre que tot tipus de formacions musicals tinguin un espai on puguin desenvolupar les seves inquietuds en el camp de la música. Una iniciativa singular que demostra que a la universitat no només es fan activitats acadèmiques.

Dins l'edifici d'estudiants de l'Autònoma, *Cultura en Viu* ofereix a tota la comunitat estudiantil dues sales: una equipada per a formacions de rock, jazz i blues anomenada "Espai Musical de la UAB", i una altra preparada per a conjunts de música clàssica, on es pot dur a terme qualsevol activitat musical.

Cultura en Viu promou un cor i una orquestra formats tant per alumnes com per professors de la UAB, que assagen a l'aula de música clàssica. Actualment, a l'Espai Musical toquen Panchi y los modernos i un grup sense un nom encara definit però que es debat entre Jazztaz Tardan o Eliodora y los vainas, i que es decanta per una música més alternativa. També s'hi troben, a més a més, els membres del

Combo de Jazz de l'Autònoma. El taller de Combos de l'Espai Musical va néixer ara fa tres cursos amb l'objectiu de produir una formació estable de jazz a la universitat. El Martí, el David, el Joan Carles i el Jordi han fet realitat aquest projecte. Aquests quatre nois, que ronden els vint-i-cinc anys, estudien carreres molt diferents i no es coneixien fins que es van apuntar al taller que oferia *Cultura en Viu*. Ells han trobat en la música un mitjà ideal d'expressió i van demostrar tot el que han après fins ara al concert de fi de curs, que va tenir lloc el dimecres, nou de maig, a la sala de Teatre de la UAB.

El Combo de Jazz de l'Aula de Música moderna de Cerdanyola, format també per estudiants i dirigit per Horacio Fumero, va actuar juntament amb el Combo

Clàssica o contemporània, fer música és la única condició necessària per participar a l'Espai Musical.

de Jazz de l'Autònoma dins del mateix acte. Unes 80 persones, la majoria estudiants, van assistir al concert gratuït, que va durar una hora aproximadament, en el qual es van poder escoltar peces de John Coltrane i Donald Harrison, entre d'altres.

L'èxit no és primordial

Els quatre nois que formen el Combo de Jazz de l'Autònoma no busquen l'èxit musical en aquesta formació, sinó que la utilitzen per divertir-se, a més d'aprendre i millorar, gràcies a la supervisió de la seva directora Daniela Garcia. Cadascun d'ells forma part, alhora, d'altres grups externs a la universitat i amb gustos musicals molt distants als que desenvolupen en el Combo. Ells recomanen l'Espai Musical com "un lloc on es pot

CINTA PLUMA

Facilitats per als grups

Els grups poden assajar en unes sales equipades que la Universitat ha posat al seu servei. La disponibilitat de les sales és àmplia, ja que poden utilitzar-se els matins de dilluns a divendres. El preu del lloguer de la sala és molt assequible ja que només es paguen trenta mil pessetes mensuals per tres hores de lloguer setmanals. Altrament, si només es vol fer ús de la sala per a assajos concrets, el preu passa a ser de 750 pessetes l'hora. També hi ha un servei que permet gravar maquetes en format DAT amb vuit pistes digitals. Cada maqueta enregistrada en aquest format té un preu de 2000 pessetes.

aprendre a tocar i, al mateix temps, desconnectar de la rutina". De fet, algun d'ells va fer els seus primers passos dins la música en aquests cursos, per això, animen la resta d'estudiants a conèixer les possibilitats de les sales.

"Una barreja entre música islàmica, hip-hop, pasdoble o alguna cosa semblant" és com defineixen els Jazztaz Tardan o Eliodora y las vainas, el tipus de música que fan amb la seva guitarra, la darbuka i la bateria. Tots ells estan d'acord que el grup encara no està ben perfilat, però s'ho passen molt bé junts assajant, que, a la fi, és el que compta. La majoria de les cançons són pròpies i per aquest motiu a l'hora de tocar no ho fan sempre amb partitura sinó que moltes vegades, improvisen.

Des de la seva creació el 1989, l'Espai musical ha acollit diverses formacions, en ocasions nascudes als cursos que organitza. l'Espai

Pensen que assajar a l'Autònoma és molt més còmode perquè es aquí on estudien Veterinària i on passen la major part del dia. Van conèixer les aules que ofereix *Cultura en Viu*, a través de l'Eli, una de les components del grup. Ella feia classes a l'aula de música moderna i va explicar a la resta del grup que hi havia la possibilitat d'assajar a l'Autònoma.

Els preus, barats

Tots coincideixen en què els preus de lloguer dels locals són bastant econòmics però creuen que s'haurien de substituir alguns elements, com ara el teclat. Es queixen que no deixen fumar dins les aules i proposen instal·lar una nevera plena de cerveses "fresquetes" per poder lubricar la gola i animar una

mica el cos en els descansos que fan entre cançó i cançó.

El Carles, un dels components del grup, pensa que els grups de música que assagen en aquestes sales s'haurien de potenciar i donar-se a conèixer a través de concerts que creu es podrien subvencionar mitjançant *Cultura en Viu*. També li agradaria que un professor els assessorés sobre com millorar l'execució dels temes o tècniques de cant. Els Jazztaz Tardan compten entre els seus projectes de futur, pensen fer un concert de final de curs, amb el qual aquests *psicodèlics cannàbics* —així defineixen ells la ideologia del grup— pensen donar-se a conèixer ■

**Elisabeth Muñoz
Elena Martín**

■ AGENDA

CONFERÈNCIES

■ **Tardor científica de la UAB** *Volviendo a África. En busca de lo que nos hace humanos*, per Rafael Mora Torcal. 8 de novembre de 2001. *L'encefalopatia espongiiforme bovina, impacte científic i social*, per Martí Pumarola Batlle. 22 de novembre de 2001. Totes les conferències tindran lloc a les 19h. A l'aula 07 de la Casa de Convalescència a l'Hospital de la Santa Creu i de Sant Pau, Barcelona.

■ **Cicle de conferències sobre Àfrica subsahariana** *Desminoritzar les cultures: el coneixement al sud del Sàhara*. Des del novembre del 2001 fins l'abril del 2002, tots els dimecres de 18'30 a 20'30h a l'Ateneu Barcelonès i a l'Aliança Francesa de Sabadell. Preu: 6.000 ptes. L'assistència a tot el cicle (42 hores) pot convalidar-se per 2 crèdits de lliure elecció. Cal inscripció prèvia.

Més informació:

935812111

laura.vea@uab.es

■ **Sessió de trobada amb la literatura de Guinea Equatorial**. Per Donato Ndongo, a la Facultat de Lletres de la UAB. El 21 de novembre a les 12 hores. Moderarà Meri Torras.

■ **Jornada La comunicació municipal al segle XXI**. Diferents conferències i taules rodones a l'entorn de la comunicació local, amb la participació de destacats especialistes i professionals del camp. El 20 de novembre a partir de les 10 del matí, al Centre Cultural de Ripollet (Rambla de Sant Jordi, 2). Preu 5.000 ptes.

Més informació:

935809977

elbutlleti@ripollet.org

CURSOS

■ **Xè curs d'introducció a la borsa**. Classes impartides per Miguel Ángel López Mendo. No calen coneixements previs i pot ser reconegut per 2 crèdits de lliure elecció. Del 12 al 16 de novembre.

Més informació:

935812259

Bellaterra Consulting, Facultat de Ciències Econòmiques (entre aules 8 i 9)

■ **Amèrica Llatina: economia, política i societat**. Curs organitzat per l'ONG Món-3. Tindrà lloc a la Facultat de Ciències Econòmiques UB (Diagonal 690, Barcelona) entre el 19 i el 28 de novembre. Preu: 6.000 ptes.

Més informació:

934024325

misera@eco.ub.es

CINEMA

■ **II Cicle de cinema català**

14 de novembre: *Pont de Varsòvia*, de P. Portabella.

21 de novembre: *L'home de neó*, d'Albert Abril.

27 de novembre: Col·loqui sobre "La creació cinematogràfica en català".

28 de novembre: *El zel*, d'Antoni Aloy.

El cicle està organitzat pel Consorci per la Normalització Lingüística de Sabadell.

Més informació:

937278340

■ **Tercera mostra de Cinema de la Diversitat**. Durant els dies 8, 9 i 10 de novembre SOS Racisme organitza aquesta mostra que pretén presentar un seguit de films que ajudin a reflexionar i conscienciar el conjunt dels ciutadans sobre els entorns d'una societat més justa i igualitària. La mostra tindrà lloc als Cinemes Verdi Park (Torrijos 49,

BCN) i el preu de l'entrada és de 300 ptes.

Més informació:

933010597

■ **Història del cinema I, els primers cinemes**.

5 de novembre: *Amanecer* (1922), de F. W. Murnau.

12 de novembre: *Cero en conducta* (1933) i *À propos de Nice* (1930), de J. Vigo.

19 de novembre: *Toni* (1934), de J. Renoir.

26 de novembre: *Las uvas de la ira* (1940), de J. Ford.

3 de desembre: *El cuarto mandamiento* (1942), d'O. Welles.

Totes aquestes pel·lícules s'emetraran a la Sala de Cinema de la UAB, Edifici d'Estudians de la Plaça Cívica. Sessions gratuïtes a les 12h i en VOSE.

■ **Els dimecres, cinema en versió original**

7 de novembre: *En bandeja de plata*, de B. Wilder.

14 de novembre: *El gato pardo*, de L. Visconti.

21 de novembre: *Atención a esa prostituta tan querida*, de R. W. Fassbinder.

28 de novembre: *Mr. Arkadin*, d'O. Welles.

5 de desembre: *El diablo*, d'A. Zulawski.

Els films s'emetraran a la Sala de Cinema de la UAB, Edifici d'Estudians de la Plaça Cívica. Sessions a les 12h i a les 16h. Preu: 2,1 euros (350 ptes.).

TEATRE

■ **El Cid**, de P. Corneille. Una obra interpretada per l'Àrea de Creació d'Espectacles de l'Aula de Teatre de la UAB. Dirigida per Toni Casares. Es podrà veure a la sala de Teatre de la UAB, que es troba a l'Edifici d'Estudians de la Plaça Cívica els dies 7 i 8 de novembre a les 18h.

L'ÚLTIMA COLUMNA

ALGUNES FRASES

"Qui res no dubta, res no sap", proverbí grec

Algú va dir una vegada:
"Allò que va... torna"

"Treballa com si no necessitessis els diners"

"Estima com si mai t'haguessin ferit"

"Ballar com si ningú et veiés"

"Canta com si ningú et sentís"

COL·LABORA!

Col·labora en aquest espai i digue'ns la teva. Ens pots enviar la teva opinió en forma de còmic, de frases, d'acudits o qualsevol altra cosa enginyosa. Això sí, quan càpiga en aquest espai.

Per a fer-ho tens el telèfon 935813288, el fax 935812005, o el correu electrònic revcampus@kane.uab.es

sembla que fou ahir

anys

formant comunicadors

1971 - 2001

Facultat de Ciències de la Comunicació

Universitat Autònoma de Barcelona

Desembre 2001

Cursos d'especialització

Ciències experimentals i tecnologies

Curs de seguretat a Linux i Intranets	☎93 581 17 77
Programació en Delphi	☎93 728 77 49
Programació avançada en Visual C++	☎93 728 77 49

Ciències de la salut

Principis de toxicologia	☎93 581 19 52
--------------------------	---------------

Gener 2002

Màsters

Ciències de la salut

Documentació mèdica	☎93 291 93 12
Malalties infeccioses	☎93 248 32 52
Ciències experimentals biosanitàries	☎93 416 97 00
Atenció primària de salut	☎93 433 50 00
Gestió i metodologia de la qualitat assistencial	☎93 459 29 08
Direcció d'institucions sanitàries	☎93 433 50 04
Endocrinologia, metabolisme i nutrició pediàtrica	☎93 489 30 64

Ciències socials

Màster interuniversitari en estudis i polítiques de joventut	☎93 581 11 43
Creació i disseny en sistemes interactius	☎93 745 70 40
Comunicació i educació	☎93 581 30 62
Tecnologies de la informació geogràfica	☎93 581 18 91

Diplomatures de Postgrau

Ciències de la salut

Atenció primària de salut	☎93 433 50 97
Clínica i tractament de la infecció VIH	☎93 248 32 51
Gestió clínica de serveis d'infermeria	☎93 877 41 79
Documentació i sistemes d'informació sanitària	☎93 433 50 00
Aplicació i control de la terapèutica antimicrobiana hospitalària	☎93 248 32 52
Metodologia d'avaluació i millora de la qualitat assistencial	☎93 459 29 08
Bases clíniques en medicina i cirurgia cosmètica	☎93 410-84 00
Recerca qualitativa i participativa en les ciències de la salut	☎93 433 50 97

Ciències socials

Qualitat a la formació ocupacional	☎93 581 26 35
Tècniques professionals en cartografia digital	☎93 581 15 15
Optimització prosocial de les emocions, actituds i valors (semipresencial)	☎93 581 21 02
Mitjans de comunicació i drogodependències	☎93 581 17 45
Diploma interuniversitari de postgrau en estudis sobre la joventut	☎93 581 11 43
Associacions i fundacions: factors d'educació social i eines de democràcia participativa	☎93 581 10 74
Curs d'especialització en educació especial: pedagogia terapèutica	☎93 581 11 80
Gènere i igualtat d'oportunitats	☎93 581 22 36
Gestió de la mobilitat i la seguretat viària	☎93 581 70 42
Desenvolupament psicomotor de 0 a 8 anys	☎93 581 14 84

Ciències humanes

Món Precolombi	☎93 581 13 70
Gèneres d'exposició: processos i formats	☎93 203 09 23

Cursos d'especialització

Ciències experimentals i tecnologies

Programació avançada en Visual Basic	☎93 728 77 49
Curs de desenvolupament i manteniment de webs	☎93 581 17 77
Programació en Visual C++	☎93 728 77 49

Ciències de la salut

Curs d'actualització i formació en clínica veterinària	☎93 581 10 90
Maneig bàsic d'explotacions porcines: N. I	☎93 226 50 53
Procés perioperatori: procés transoperatori	☎93 581 32 01
Procés perioperatori: estratègies	☎93 581 32 01
Procés perioperatori: postoperatori	☎93 581 32 01
Avaluació clínica i epidemiològica dels medicaments	☎93 428 30 29

Ciències socials

Perícia cal·ligràfica judicial	☎93 321 57 48
Curs d'educació de la veu per a logopedes	☎93 581 14 08
Alteracions de la parla: del retard a la dislàlia	☎93 581 14 08
Peritatge grafopsicològic	☎93 321 57 48
Comunicació i llenguatge	☎93 581 14 08

Ciències humanes

Il·lustració creativa i tècniques de comunicació visual. Curs avançat d'il·lustració professional	☎93 203 09 23
---	---------------